

**VASTE COMMISSIE VOOR
TAALTOEZICHT**

BRUSSEL, 18 -01- 2000

Uw brief van

Uw kenmerk

Ons kenmerk

Bijlagen

28.216H/K-29.027/C-29.046/S/29.107/Z-
29.127/X/Y-29.205/D - 29.233/Z - 29.270/Q-
29.331/M - 29.348/A/BC/II/PN

HG/MM

Geachte heer/mevrouw,

Tijdens hun zitting van 17 juni 1999 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) diverse klachten behandeld die waren ingediend tegen het Genootschap van Notarissen in verband met het feit dat in het weekblad "Vlan" en het maandblad AZ een aantal advertenties worden geplaatst aangaande huizen en onroerende goederen die te koop worden aangeboden via notariële weg.

Deze huizen en onroerende goederen zijn gedeeltelijk gelegen in het Nederlands gebied, in de gemeenten met taalfaciliteiten, of in Brussel. De advertenties worden echter enkel in het Frans gepubliceerd.

In haar advies nr. 3823/I/P van 18 december 1975 adviseerde de VCT dat de notaris, in zijn betrekkingen met het publiek, de bij KB van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) moet naleven.

De VCT was van oordeel dat, overeenkomstig de geest van die wetgeving, de notaris de administratieve taalregeling van zijn standplaats of, indien hij buiten die standplaats optreedt, de taalregeling van de plaats van de lokalisatie van het voorwerp van zijn optreden, moet eerbiedigen.

Treedt de notaris op als medewerker van de rechterlijke macht, dan is voor de handelingen die deel uitmaken van de gerechtelijke procedure de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de talen in gerechtszaken van toepassing, behalve voor de handelingen van bestuurlijke aard, waarvoor artikel 1 § 1, 4° SWT geldt.

Deze principes werden door de VCT in diverse latere adviezen bevestigd. (cfr. advies 22.040/11/II/PN van 29.06.90, advies 22.120/II/PN dd. 24.06.91).

Dit betekent dat de notaris, in zijn hoedanigheid van openbaar ambtenaar, voor alle officiële bekendmakingen waartoe hij door de wet verplicht is, bijvoorbeeld door middel van aanplakbrieven, de bepalingen van de SWT moet naleven.

Dit principe geldt echter niet indien de notaris, op verzoek van de verkoper, in week- of dagbladen, in binnen – of buitenland, advertenties plaatst, voor de verkoop van onroerende goederen, die eerder commercieel en informatief van aard zijn.

De bekendmakingen in Vlaen en in AZ zijn van die aard.

De VCT acht de klachten op grond hiervan ontvankelijk doch ongegrond met 2 stemmen vóór en één onthouding bij de Nederlandse afdeling en 3 stemmen vóór van de Franse afdeling.

Zij oordeelt dat het verzoek tot in de plaatstelling op grond van artikel 61 § 8 dientengevolge zonder voorwerp is.

Een afschrift van dit advies wordt overgemaakt aan de heer A. Duquesne, Minister van Binnenlandse Zaken en de klagers.

Met de meeste hoogachting,

De Voorzitter,

